

SFINȚIREA DUMINICII

Din timpurile vechi, Duminica a fost o zi în care păgâni, vrăjitori, lideri indieni, și alte popoare oculte și spiritiste s-au închinat la soare, iar de aici vine numele – Sun-day (ziua soarelui). Aceasta n-a fost o zi pentru a te închina Dumnezeului cerului, ci pentru a te închina dumnezeului acestei lumi – Lucifer sau Satana sau diavolul, iar aceasta poate fi data înapoi în timpul Babilonului antic și Nimrod.

După cum prima zi a săptămânii este observată în mod universal de creștinii de astăzi în loc de ziua a șaptea a Sabatului creației pe care Creatorul a cerut să ne amintim s-o păzim sfântă (vezi Geneza 2:2-3; Exod 20:8-11), trebuie să punem întrebarea: “De ce a fost această schimbare făcută și prin autoritatea cui a fost Sabatul poruncii a patra schimbată?” Biserica Romano-Catolică pretinde să aibă această autoritate! Ei declară:

“Desigur Biserica Catolică pretinde că schimbarea (de la Sâmbătă la Duminică) a fost acțiunea ei. Nu ar fi putut să fie altfel pentru că nimeni altul nu ar fi visat să facă ceva în lucruri spirituale și religioase fără ea, iar această faptă este semnul puterii ei eclesiastice și autoritate în lucruri religioase.” Letter from H.F. Thomas, Chancellor of Cardinal Gibbons.

Membrii bisericii Catolice recunosc autoritatea Papei și al bisericii lor ca fiind mai mare decât autoritatea lui Dumnezeu, iar prin aceasta se simt cu totul satisfăcuți în observarea poruncii Romei prin a păzi prima zi a săptămânii ca zi sfântă.

Însă membrii diferitelor denominațiuni protestante neghează autoritatea bisericii Romei. Însă cu toate acestea ei continuă să se închine Duminica – o zi pentru care doar biserica Catolică are pretenție de autoritate pentru a o face sfântă. Astfel, fie că portestanții vor admite sau nu, prin a continua să se închine Duminica ei ascultă de porunca bisericii Romano-Catolice și Papa ei, și nu de porunca lui Dumnezeu, iar Roma înțelege aceasta clar!

“Protestanții...acceptă Duminica mai degrabă de cât Sâmbăta ca zi de închinare publică după ce biserica Catolică a făcut schimbarea...Prin observarea Duminicii, ei acceptă autoritatea reprezentanților bisericii, și pe Papa.” *Our Sunday Visitor*, February 5, 1950.

“E bine să reamintim Prezbiterienilor, Baptiștilor, Metodiștilor, și tuturor celorlați creștini, că Biblia nu îi suportă nici unde în observarea Duminicii. Duminica este o instituție al bisericii Romano-Catolice, iar aceia care observă această zi ei observă porunca bisericii Catolice.” Priest Brady, in an address reported in *The News*, Elizabeth, New Jersey, March 18, 1903.

“Biserica Catolică a fost cea...care a transferat această odihnă la Duminică în amintirea învierii Domnului nostru....De aceea observarea Duminicii de către protestanți este un omagiu pe care ei îl dau, în ciuda lor înșile, autorității bisericii Catolice.” Monsignor Louis Segur, *Plain Talk About the Protestantism of Today*, p. 213.

Majoritatea protestanților încearcă cu sinceritate să slujească și să se închine lui Dumnezeu după cunostința și abilitatea pe care o au, și sunt în ignoranță despre această dilemă. Însă când sunt confrunțați cu adevărul în ce privește închinarea la Duminică fiind doar o poruncă a Romei și nu a lui Dumnezeu, mulți încearcă să justifice schimbarea de la Sâmbătă la Duminică cu motive biblice. Însă nici un singur text nu declară cu claritate că Dumnezeu a schimbat Sabatul Său cu prima zi a săptămânii! Atunci, cum se face că ei îndrăznesc să înalțe prima zi a săptămânii deasupra Sabatului Domnului, și totuși pretind să servească și să se închine lui Dumnezeu?

Există câteva motive pentru care se cere observarea primei zile a săptămânii, în locul Sabatului Biblic, pe care o vom examina în continuare.

Primul Motiv:

“Răscumpărarea este mai mare decât creațiunea; de aceea, noi trebuie să păzim ziua învierii lui Hristos în locul Sabatului vechi al Domnului.”

Unde a spus Dumnezeu aceasta? Nu există niciunde în Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci ce drept are orice om să facă o astfel de afirmare și apoi să bazeze schimbarea Sabatului asupra acesteia? Dumnezeu n-a cerut niciodată vre-unui om să păstreze o zi în memoria învierii. Însă El ne-a poruncit să păstrăm ziua a șaptea a Sabatului sfântă în memoria creațiunii recunoscând astfel pe Dumnezeu ca Creatorul nostru.

Însă cu toate acestea dacă ar fi fost o datorie pentru a observa o zi a săptămânii pentru acest motiv, cu siguranță ziua crucificării reprezintă cele mai puternice drepturi. Nu se spune niciunde că avem răscumpărare prin învierea lui Hristos, ci se spune că avem răscumpărare prin scurgerea sângelui Său (vezi Apocalipsa 5:9; Efeseni 1:7; Coloseni 1:14; Evrei 9:12,15). Fapta uimitoare a lui Iehova prin a da pe singurul Său Fiu pentru a muri pentru o rasă de rebeli a fost un spectacol de o răscumpărare iubitoare asupra careia universul poate privi cu uimire de-alungul eternității. Cine se poate mira că soarele a fost acoperit de întuneric și că toată natura a tremurat la acea privescătoare! Astfel, vineri, ziua crucificării, are mult mai multe drepturi decât ziua învierii; însă Dumnezeu nu a cerut observarea nicicărora.

Dacă dorim să comemorăm răscumpărarea, nu este nevoie pentru a jefui ziua de odihnă a Domnului de sfințirea sa în ordine pentru a sărbători aceea. Deoarece Dumnezeu ne-a aprovizionat cu memorii pentru acel eveniment (vezi 1 Corinteni 11:23-26).

Al doilea Motiv:

“Apostolii s-au întâlnit în ziua învierii Domnului nostru pentru a comemora acel eveniment, iar Mântuitorul a sacționat această întâlnire prin a Se uni cu ei (vezi Ioan 20:19).”

Chiar dacă aceasta ar fi fost adevărat, aceasta nu înseamnă că Sabatul Domnului a fost schimbat. Pentru câteva zile apostolii nu au crezut că Domnul lor a înviat din morți, însă au fost adunați pentru scopul de a mânca împreună și pentru a fi ascunși de iudei (vezi Marcu 16:12-14; Ioan 20:19). Așa că apostolii nu au comemorat învierea Mântuitorului, și este la fel de evident că ei n-au avut nici cea mai mică idee de o schimbare a Sabatului. Ei au păstrat Sabatul, după poruncă, și și-au rezumat lucrul pentru prima zi a săptămânii (vezi Luca 23:55-56, 24:1).

Al treilea Motiv:

“După opt zile, Isus a întâlnit pe apostoli iarăși (vezi Ioan 20:26). Aceasta trebuie să fi fost prima zi a săptămânii, prin care se presupune dovada schimbării Sabatului creștin.”

Cine poate fi sigur că “după opt zile” înseamnă doar o săptămână? Un limbaj construit literal ar conduce pe unii să creadă că aceasta a fost în ziua a noua “după opt zile” trecute.

Însă chiar dacă “după opt zile” înseamnă doar o săptămână literală, cum dovedește acesta că Duminica a devenit “Sabatul creștin” când nu există nici un strop de evidență că fie Hristos sau apostolii Lui s-au odihnit în acea zi? În Biblie nu există termenul de Sabat creștin. Singurul Sabat care este numit în Biblie este numit Sabatul Domnului – ziua a șaptea (vezi Geneza 2:2-3).

Întâlnirea apostolilor împreună n-ar trebui să ni se pară atât de special deoarece ei locuiau împreună într-un loc comun (vezi Fapte 1:13).

Al patrulea Motiv:

_____ *“Duhul Sfânt S-a coborât asupra apostolilor în ziua Cincizecimii, care a fost prima zi a săptămânii. De aceea prima zi a săptămânii ar trebui să fie observată în locul Sabatului Domnului (Vezi Fapte 2:1-2).”*

Admițând că ziua Cincizecimii s-a întâmplat în prima zi a săptămânii, aceasta rămâne pentru a fi dovedit că prin aceasta a devenit Sabat. A fost sărbătoarea Cincizecimii, și nu prima zi a săptămânii, care a fost pusă deoparte pentru onoare.

Ziua cincizecimii a fost numită în mod distinct, însă ziua săptămânii în care s-a petrecut e lăsată în tăcere. Nu a fost în planul Cerului pentru a onora prima zi a săptămânii, ci pentru a marca anti tipul sărbătorii cincizecimii.

Omorârea mielului pascal în ziua a patrusprezecea în prima luna și-a întâlnit antitipul în moartea Mielului lui Dumnezeu în acea zi (vezi Exod 12; Ioan 19; 1 Corinteni 5:7). Oferirea primelor roade în ziua a șaisprezecea din prima luna și-a întâlnit anti tipul în învierea Domnului nostru în acea zi, primele lor roade care au adormit (vezi Leveticul 23; 1 Corinteni 15:20-23; Fapte 1:1-2). Și coborârea Duhului Sfânt la Cincizecime a împlinit tipul sărbătorii Cincizecimii. Nu ziua a fost importantă în care aceste evenimente s-au petrecut, ci aceste ceremonii vechi simbolice și aceste servicii care și-au întâlnit împlinirea în tipul sărbătorii Cincizecimii. Nu ziua a fost importantă în care aceste evenimente s-au petrecut, ci că aceste ceremonii simbolice și servicii și-au întâlnit împlinirea în tip.

Dumnezeu nu a spus nimic în acest loc în ce privește ziua în care aceste evenimente s-au întâmplat, iar astfel nu există nici o dovadă pentru o schimbare în timpul Sabatului lui Dumnezeu.

“N-adăuga nimic la cuvintele Lui, ca să nu te pedepsească, și să nu fi găsit mincinos.”
Proverbe 30:6.

Al cincilea Motiv:

_____ *“Pavel frânt o dată pâinea în prima zi a săptămânii. Datorită acesteia această zi a fost observată ca Sabatul creștin (vezi Fapte 20:7).”*

Într-un timp biserica Apostolică în Ierusalim a frânt pâinea zilnic (vezi Fapte 2:42-46). Dacă o singură instanță în frângerea pâinii în Troa în prima zi a săptămânii a format ziua Sabatului, nu ar fi continuat această practică apostolică în Ierusalim în a frânge pâinea în alte zile să fie suficientă pentru a face acele zile Sabat deasemenea?

De ce să încercăm să prindem o singură instanță în care o adunare de seară a fost ținută Duminica, și apoi să încercăm în zadar să dovedim că Sabatul a fost schimbat, în timp ce trecem cu vederea faptul că același apostol Pavel a predicat în fiecare zi de Sabat, nu doar iudeilor ci și neamurilor? (Vezi Fapte 13:14, 42, 44, 16:13, 17:2, 18:4).

Al șaselea Motiv:

_____ *“Pavel a poruncit bisericii din Corint să i-a o colectă publică în prima zi a săptămânii; de aceea aceasta trebuie să fi fost o zi de închinare publică iar în cosecintă este Sabatul creștin (vezi 1 Corinteni 16:2).”*

Pavel, nu spune: “puneți-vă darurile în casa Domnului în prima zi a săptămânii;” ci spune: “În prima zi a săptămânii fiecare dintre voi să pună ceva deoparte.”

_____ Apostolul Pavel le-a spus fraților corinteni să pună deoparte acasă o parte din câștigul lor săptămânal înainte de a avea șansa pentru a cheltui totul. Prin a urma sfatul apostolului Pavel, ei ar fi pus pe Dumnezeu și cauza Sa pe primul loc în lucrurile lor financiare, în loc la sfârșitul săptămânii după ce toți banii lor ar fi fost cheltuiți.

Întreaga întrebare se întoarce asupra înțelegerii expresiei, “de el”. Două versiuni latine, Vulgata și cea a lui Castellio redau fraza, “apud se,” – “cu el însuși acasă.” O traducere similară este dată în alte versiuni numeroase.

Așadar, textul nu dovedește că biserica din Corint s-a adunat pentru închinare publică Duminica; ci dimpotrivă, dovedește că fiecare trebuie să fie acasă la el unde își pot examina treburile lor pămșntești și să pună deoparte ceva de la începutul săptămânii după cum Dumnezeu i-a prosperat. Dacă fiecare ar face aceasta când apostolul vine, cele adunate vor fi gata și fiecare ar putea să-i prezinte cecece ei au adunat.

Al Șaptelea Motivul:

_____ *“Ioan a fost în Duhul în ziua Domnului, despre care se spune că este prima zi a săptămânii (vezi Apocalipsa 1:10).”*

Însă noi întrebăm: Pe ce bază se poate asuma că aceasta dovedește punctul pe care este pus să-l dovedească? Acest text, e adevărat, furnizează o dovadă directă că este o zi în dispensațiunea Evanghelică pe care Domnul pretinde să fie a Lui; Însă există vre-un text în Biblie care ne spune că prima zi a săptămânii este ziua Domnului? Nu este nici măcar unul.

Cu toate acestea, cu adevărat este un record care arată cererea lui Dumnezeu pentru o zi specifică ca fiind a Lui și pe care a rezervat-o pentru El Însuși ca Sabatul Său.

“Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea, și a sfințit-o; pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.” Geneza 2:3.

“Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: ‘Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.’...Rămâne dar o odihnă (păzirea Sabatului) pentru poporul lui Dumnezeu.” Evrei 4:4, 9. (vezi deasemenea Exod 16:23, 20:10; Isaia 58:13; Marcu 2:28).

Atunci ziua a șaptea este ziua pe care Dumnezeu a rezervat-o pentru El Însuși când El a dat omului celelalte șase zile, iar ziua Sa El o numește ziua Sa sfântă. Aceasta este ziua despre care Noul Testament declară că Fiului omului este Domnul ei. Doar o zi este pe care Biblia o desemnează ca fiind ziua Domnului, și nu este alta decât Sabatul poruncii a patra – Sâmbăta.

Așadar, orice creștin care continuă să se închine Duminica – prima zi, în timp ce cunoaște că Sabatul Bibliei al Domnului este Sâmbăta – ziua a șaptea, prin aceasta arată că ei iubesc și urmează minciuna unui om, în loc să iubească și să urmeze adevărul lui Dumnezeu! Ei arată deasemenea că sunt mulțumiți să slujească, să se închine și să se prosterneze autorității Papei Catolicismului, și nu Domnului Dumnezeu al Bibliei.

Însă când toată judecata, teoriile, și scuzele pentru a păzi Duminica sfântă în locul Sabatului Bibliei care sunt examinate cu atenție, Scripturile următoare declară clar ce are poporul lui Dumnezeu de făcut în această mare luptă:

“Noi trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.” Fapte 5:29.

“Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.” Eclesiastul 12:13-14.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute cu har, putere și curaj pentru a păstra poruncile Lui iar prin aceasta arătându-ne credințioșia doar autorității lui Dumnezeu prin a-L sluji și a ne închina Lui. Fie că Dumnezeu să ne ajute să nu urmăm o minciună, nici să nu ne dăm credințioșia și slujirea oricărei biserici sau autorități, nici vre-unui alt om, în locul lui Dumnezeu.

Pentru a înrola într-un curs corespondență biblică de GRATIS, pentru mai multă informație vă rog să scrieți la adresa următoare:

**“Let There Be Light” Ministries
PO Box 328
Rogue River, OR 97537
www.LightMinistries.com**